

wooo_CE_kern.ttf

wooo

aaabcccddeeffghijklmnooooooooopqrressltvwnvnuhyge
02456789
- 51 -

U Čezaře zl istý muž menom Kornelius, stolník kohorty, zvanej Italška. Bol nábožen a bohabojný s celym svojim domom. Časť uela almužien fudu a ustavie sa modlit k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludňi udel jasne vo udení Božieho anjela, ako prichádza k nemu a oslobuje ho: „Kornelius! Ale on na neho hľadel a prefaknul povedal: „Co je, Pane?“ Odpovedal mu: „Tuje modlitby a tuje almužen vystúpil pred Božiu tvár a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužom do Joppe a zaúdaj si Simona s primením Peter; býva u istého Simona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odšiel, zaúdali si duch sluhov a nábožného uvojaha z tých, čo mu boli podobadeni, uželko im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a biali sa k mestu, Peter ušiel okolo poludnia na strechu modlit sa. Keď uvidel, chcel jest. Kým mu pripravovali, padol do užrzenia. Udel otvorené nebo a zostupoval akosi nádoba, ako veľké prestieradlo, spoštané za stin rohy na zemi. Boli u nej užetky druhý štúmožcov, zemeplazov a nebeské utáctvo. I začiel mu hlaš: „Peter, ustan, zabitaj a jedef!“ Ale Peter povedal: „Najahyn činom, Pane, ued som nikdy nejedol nic poškumené a nečisté!“ Ale hlaš sa mu užal znova, druhý raz: „Co Boh očisť, ty nenačíjať poškumeným!“ Toto sa opakovalo tri razy a hned bola nádoba užatá do neba. Kým bol Peter u rozparkoch, čo to bol za okáz, ktorý udel, zastali pri bráne muži, ktorých poslal Kornelius, a dopytovali sa na Simonov dom. Zaúdali a pytal sa, či tam býva Simon s primením Peter. Ako Peter premýšľal o udení, Duch mu povedal: „Hľadajú ťa brája muži. Ustan teda, ažd dolu a bee uáhania chod s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zášiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadate. Kuoči čomu ste prisli?“ Oni povedali: „Stolník Kornelius spravoďu a bohabojný muž. Ktorému celý židovský národ užláva svedectvo, dosiaľ pokyn od sväteho anjela aby si ta pozval do domu a uypocítu tuje slová: Zaúdaj ich teda dnu a pohosť! Na druhý deň ustaň a siel s nimi a niektor brába z Joppe ho spreuádzal. U dalsí deň pršiel do Čezaře. Kornelius ich už čakal spolu s pozvanými pribruzenými a najblízšimi prateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornelius mu ušiel u ostrely, padol mu k noham a poklonil sa. Ale Peter ho zdruhol a povedal mu: „Ustan, aj ja som ten clouek!“ Ako sa s ním rozprával, ušiel dnu a našiel tam mnoho zhromaždených. I povedal im: „Uvie, že Žid sa nesmie spôsobiť ani strelit s cudzincom. Ale mine Boh užázel, že nemám nikoho nenačíjať poškumeným alebo nečistým cloukom. Preto som pršiel bez uáhania, keď ste mi pozvali. A pytam sa, kuoči čomu ste mi pozvali?“ Kornelius povedal: „Sú to stín dni práve u toto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoludňi modlit vo svojom dome. Tu preto minou zastal muž u bielom odevu a povedal mi: „Kornelius, tuje modlitba je ušlyšaná a Boh si spomenul na tuje almužen. Pošli teda do Joppe a zaúdaj si Simona s primením Peter; býva u domu garbiara Simona pri mori.“ Hned som teda poslal po teba a ty si dobre urobil, že si pršiel. A teraz sme my ušeli tu pred Božiu tvárou, aby sme uypocíli uželko, čo ti Pán priházel.“ Utedy Peter otvoril ústa a povedal: „Načas poznávam, že Boh nenadŕža nikomu, ale u každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravoďu. Synom Israela zostal slovo a zvestoval pokoj skrej Ježiša Krista; on je Pánom užetkých: Uvie, čo sa počnúc od Galilej po krst, ktorý hľasal Ján, diaľ po celej Judei; ako Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätým a mocou a on choril, dobre urobil a uedražoval užetkých posadnutých diablotom, lebo bol s ním Boh. A my sme svedčími užetkého, čo urobil u judejskej krajine i u Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho trebieho dňa užnesil a dal mu, aby sa zjavil – nie užetkému fudu, ale svedčom, ktorých Boh uopred urol, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstaní jedli a pit. A priházel nám, aby sme fudu hľasali a dosvedčovali že to jeho Boh ustanoviť za sudsú živých i mŕtvych. Jemu užlávajú ušeli proroč svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie hrechov každéj. Kto u neho uerí? Kým Peter toto hovoril, zosčípal Duch Svätý na užetkých, čo počivali slovo. A uveriac z obrazu, čo prší s Petrom, zašli, že sa dar Ducha Svätého užil aj na počianou, lebo ich počuli hovorit jazykmi a uelbit Boha. Utedy Peter povedal: „Može este niekoľko zabrániť, aby boli užou pokrstení ti, čo dosiaľ Ducha Svätého hľadali až do my?“ A požehnali ich pokrstiť u mené Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekoľko dňí zostal.